

รางวัลสำหรับงานจัดรองเท้า

อาตมามีเรื่องหนึ่งที่ได้ยินได้ฟังอยู่เสมอคือ คนมาวัด มักพูดว่า อยากช่วยงานวัดแต่ไม่รู้จะทำอะไร ทำให้นึกถึงคราวที่อาตมา เพิ่งไปฝึกสมาธิที่บ้านธรรมประสิทธิ์กับคุณยายใหม่ ๆ ที่นั่นใคร ๆ เขาก็มีงานบุญที่ตนถนัดทำ บางคนทำอาหาร บางคนจัดดอกไม้ ดูเขามีฝีมือกันคนละอย่างสองอย่าง แต่อาตมาทำอย่างเขาไม่เป็นเลย จะอยู่เฉย ๆ ก็ดูจะเป็นคนรกโลก ครั้นเข้าไปช่วยก็รู้สึกว่ไปเกะกะเขาเปล่า ๆ มองหางานชนิดที่ยังไม่มีใครทำและอาตมาพอทำได้อยู่ตั้งนาน ในที่สุดพอถึงวันอาทิตย์ต้นเดือนแรกทีไปอยู่บ้านธรรมประสิทธิ์ อาตมาก็ตัดสินใจเลือกทำงานจัดรองเท้า ที่ถูกถอดวางทิ้งไว้เกะกะหน้าบันไดเป็นร้อย ๆ คู่

แต่เจ้าประคุณเอ๋ย...เจ้าความมานะถือตัวนี่มันร้าย กว่าจะหยิบรองเท้าคู่แรกได้ใจมันค้ำหน้าดู มันว่า

“นายเผด็จ นายเป็นนักเรียนนอก เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยนะ งานจัดรองเท้านี้มันงานคนใช้ รู้จักรักศักดิ์ศรีมังซิ”

คิดหึกมานะอยู่หลายนาที่ว่า

“เอาน่าบุญเด็ด ๆ นี่ต้องนายเผด็จทำ” แล้วก็ลงมือทันที

พอหยิบคู่แรกได้ คู่ต่อ ๆ ไปก็สบาย เรียงเพลिनไปเลย

แต่เจ้าความรู้สึกถือตัวนี้มันก็หมดยากเอาการ ต้องแอบทำไม่ให้ใครเห็น คือรอให้เขาขึ้นไปนั่งหลับตาทำสมาธิกันหมดแล้ว จึงเริ่มงานบุญเด็ดที่หมายตาเอาไว้ เหลียวหน้าเหลียวหลังพอไม่เห็นใคร ก็ย่องเข้าไปจัดรองเก้าอี้ที่ เสร็จแล้วจึงตามขึ้นไปนั่งสมาธิกับคนอื่น ๆ ซึ่งอยู่ชั้นบนของบ้านสองชั้น

พอเลิกนั่งสมาธิ ทุกคนลงมาเห็นรองเก้าอี้เป็นระเบียบเรียบร้อย ก็ชมเปาะว่าใครนะมาทำให้ อาตมาก็เฉยเสีย แต่หัวใจพองคับอกเมื่อได้ยินคำชม ทำอย่างนี้หลายครั้งเข้า คุณยายคงรู้ วันหนึ่งยายบอกว่า

“คุณเด็จ ขึ้นมานั่งสมาธิใกล้ ๆ ยายเถอะ มาช่วยยายสอนสมาธิดีกว่า งานพวกนั้นเด็ก ๆ คงทำกันเป็นแล้ว”

นับตั้งแต่นั้นมา คุณยายก็มอบหมายงานให้ช่วยสอนสมาธิบ้าง รับแขกแทนคุณยายบ้าง เคยเลียบเคียงถามคุณไชยบุญย์ว่า ทำไมคุณยายจึงเลือกอาตมามาเป็นผู้ช่วยสอน ก็ได้รับคำตอบว่า

“คุณยายชมว่า พี่เด็จเป็นคนไม่มีมานะถือตัว รู้จักสร้างงานแล้วยังเป็นคนมีกตัญญู ยายว่าอะไรไม่เคยโกรธ ท่านว่าพี่เด็จไม่มีนิสัยคดในช่องอในกระดุก เป็นครูคนได้”

อาตมาไม่เคยคิดมาก่อนเลยว่า งานจัดรองเก้าอี้จะเป็นงานขึ้นโบว์แดงที่ส่งผลให้อาตมาเลื่อนตำแหน่งรวดเร็วอย่างนี้ และยังพลอยได้ความชำนาญในการดูนิสัยคนจากรองเก้าอี้อีกด้วย เช่นคนเจ้าโทสะจะเดินลงส้น จนส้นรองเก้าอี้พังยับเยินไปก่อนส่วนอื่น แต่เหนือสิ่งอื่นใดที่ได้คือ ได้ความภูมิใจในตัวเองว่าไม่ใช่คนถือตัวจัด